

Slovenska cesta 54
SI-1000 Ljubljana
T 01 234 28 00dkom@dkom.si
www.dkom.siŠtevilka: 018-147/2025-3
Datum: 10. 12. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 in spremembe; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Andraža Žvana kot predsednika senata ter dr. Mateje Škabar kot članice senata in Aleksandra Petrovčiča kot člana senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Vzpostavitev arhitekture porazdeljenih sistemov*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja AGENDA komunikacijski in informacijski inženiring, d. o. o., Ulica Pohorskega bataljona 49, Maribor (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, Tržaška cesta 16, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik) dne 10. 12. 2025

odločila:

1. Zahtevka za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po postopku naročila male vrednosti skladno s 47. členom Zakona o javnem naročanju (Uradni list, št. 91/15 in spremembe; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 12. 9. 2025 objavljeno na Portalu javnih naročil, pod št. objave JN007190/2025-SL1/01.

Naročnik je 8. 10. 2025 na Portalu javnih naročil objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 430-318/2025-7 z dne 7. 10. 2025, iz katere je razvidno, da je naročilo dodelil ponudniku SOLVIKS, programske rešitve in poslovno svetovanje, d. o. o., Počehova 59I, Maribor. Zoper navedeno odločitev je vlagatelj 14. 10. 2025 vložil zahtevek za revizijo, ki mu je naročnik 23. 10. 2025 ugodil in odločitev o oddaji naročila razveljavil. 7. 11. 2025 je naročnik na Portalu javnih naročil objavil novo »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 430-318/2025-12 z dne 7. 11. 2025, iz katere je razvidno, da je ponudbo ponudnika SOLVIKS, d. o. o., izločil kot nedopustno in da je po ponovnem ocenjevanju dopustnih ponudb kot najugodnejšo izbral ponudbo ponudnika MEDIUS, računalniški inženiring in svetovanje, d. o. o., Tehnološki park 21, Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik).

Zoper odločitev o oddaji naročila z dne 7. 11. 2025 je vlagatelj 14. 11. 2025 vložil zahtevek za revizijo. V zahtevku navaja, da izpodbija zakonitost ponovne presoje in razvrstitve ponudb, saj je naročnik po razveljavitvi prvotne odločitve o oddaji naročila ponovno ocenjeval dve dopustni ponudbi po nespremenjenih merilih in metodologiji, pri čemer jima je dodelil drugačno število točk pri merilih M2 (reference; v nadaljevanju: M2) in M3 (certifikati; v nadaljevanju: M3). Vlagatelj navaja, da je naročnik v prvi odločitvi o oddaji naročila njegovi ponudbi dodelil 39,63 točk pri merilu M1 (skupna vrednost ponudbe; v nadaljevanju: M1), 15 točk pri merilu M2 in 20 točk pri merilu M3, ponudbi izbranega ponudnika pa je dodelil 35,26 točk pri merilu M1, 25 točk pri merilu M2 in 10 točk pri merilu M3. V drugi odločitvi o oddaji naročila pa je naročnik vlagateljevi ponudbi dodelil 50 točk pri merilu M1, 0 točk pri merilu M2 in 20 točk pri merilu M3, medtem ko je ponudbi izbranega ponudnika dodelil 44,49 točk pri merilu M1, 30 točk pri merilu M2 in 15 točk pri merilu M3. Po mnenju vlagatelja bi bila edina sprememba v ocenah točk po izločitvi ponudnika SOLVIKS, d. o. o., možna pri merilu M1, saj se je spremenila najnižja cena, sprememba točk pri merilih M2 in M3 pa presega obseg odprave ugotovljene kršitve in pomeni ponovno subjektivno ocenjevanje istih ponudb po enakih metodologijah in merilih. V konkretnem primeru je bila ugotovljena kršitev izključno v nedopustnosti ponudbe ponudnika SOLVIKS, d. o. o., zato bi moral naročnik to ponudbo izločiti in na podlagi obstoječih ocen ponovno določiti najugodnejšo ponudbo, saj bi bila edina dopustna sprememba preračun cene, medtem ko sta merili M2 in M3 ostali nespremenjeni po vsebini in dokazilih. Vlagatelj dalje navaja, da je naročnik kršil tudi varstvo poslovnih skrivnosti, saj je v obrazložitvi odločitve o oddaji naročila razkril nazive referenčnih projektov, naročnike in opise referenc. Podatki o referencah so poslovno občutljivi, saj razkrivajo poslovna razmerja, naročnike, tehnološke zmožljivosti in tržno pozicijo. Takšne informacije bi se zato morale razkriti le strankam s pravnim interesom in se ne bi smele objaviti za splošno javnost. Z objavo teh podatkov je naročnik nezakonito razkril zaupne elemente ponudbe in vlagatelju povzročil poslovno škodo, saj je razkril konkretne reference in poslovne povezave. Te kršitve sicer ni več mogoče odpraviti, jo je pa treba zapisati v odločitev o zahtevku za revizijo, ker neposredno vpliva na zakonitost in verodostojnost postopka, zatrjuje vlagatelj. Vlagatelj zahteva razveljavitev odločitve o oddaji naročila z dne 7. 11. 2025 ter ponovno razvrstitev ponudb tako, da se pri merilu M1 izvede preračun glede na preostali dopustni ponudbi, pri merilih M2 in M3 pa se upošteva prvotno dodeljene točke, dodeljene v odločitvi z dne 7. 10. 2025, tako da se naročilo dodeli njemu. Vlagatelj zahteva tudi ugotovitev kršitve varstva poslovnih skrivnosti ter povrnitev stroškov postopka.

Izbrani ponudnik se je 18. 11. 2025 izjasnil o zahtevku za revizijo. Izbrani ponudnik se strinja z odločitvijo naročnika in meni, da je bila izvedba postopka pravilna in zakonita.

Naročnik je 19. 11. 2025 z odločitvijo, ki je bila na Portalu eRevizija objavljena 20. 11. 2025, zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljenega. V obrazložitvi odločitve naročnik navaja, da odločitev o oddaji naročila ne postane pravnomočna, če je zoper njo vložen zahtevek za revizijo. Če naročnik zahtevku za revizijo ugodí in razveljavi odločitev, se postopek vrne v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb. To izhaja tudi iz šestega odstavka 90. člena ZJN-3, saj lahko naročnik tudi na svojo pobudo razveljavi odločitev o oddaji naročila z namenom odprave nezakonitosti in sprejme novo, ob razveljavitvi odločitve pa mora ponovno pregledati in oceniti preostale ponudbe. Vlagatelj bi lahko v zahtevku uveljavljal kršitve, ker naročnik njemu ali izbranemu ponudniku ne bi dodelil ustreznega števila točk ali ker bi moral ponudbo izbranega ponudnika izločiti kot nedopustno, vendar v zahtevku ni navedel nobenih dejstev in dokazov, ki bi lahko predstavljali kršitve naročnika. Ocenjevanje ponudb pri sprejemu nove odločitve ne more predstavljati kršitev, vlagatelj pa ne prereka točkovanja oz. ni izkazal, da je naročnik dodelil napačno število točk. Ob tem vlagatelj ni pojasnil, na kakšni podlagi bi se lahko spremenile točke pri merilu M1, ne pa tudi pri merilih M2 in M3. V zvezi s kršitvijo varstva poslovnih skrivnosti naročnik navaja, da je vlagatelj predložil referenčne posle iz javnih naročil, kar pomeni, da gre za javno dostopne podatke, vključno z vsebino pogodb. Naročnik je objavil le nazive referenčnih naročnikov, z namenom

razločevanja med projekti, da je vlagatelj lahko razbral, kako so bili ocenjeni posamezni projekti. Na ta način je naročnik lahko zagotovil ustrezno transparentnost. Tudi sicer so ti očitki brezpredmetni, saj ne vplivajo na drugačen izid postopka, zaključuje naročnik.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 20. 11. 2025 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN, ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Med vlagateljem in naročnikom je spor glede vprašanja, ali je naročnik kršil določila ZJN-3 oz. ZPVPJN, ko je po razveljavitvi prve odločitve o oddaji naročila ponovno ocenjeval preostali dopustni ponudbi in jima pri merilih M2 in M3 dodelil drugačno število točk. Vlagatelj namreč zatrjuje, da naročnik ne bi smel ponovno ocenjevati preostalih dveh dopustnih ponudb po merilih M2 in M3, temveč bi moral upoštevati isto število točk, kot ga je dodelil ob prvotnem ocenjevanju.

V zvezi z navedenim spornim vprašanjem je treba pojasniti, da odločitev o oddaji javnega naročila postane pravnomočna šele, ko zoper njo ni več mogoče vložiti zahtevka za revizijo. Vse do pravnomočnosti odločitve o oddaji naročila se lahko slednja razveljavi, bodisi na podlagi vloženega zahtevka za revizijo (prvi odstavek 28. oz. prvi odstavek 39. člena ZPVPJN) bodisi na podlagi lastne pobude naročnika (šesti odstavek 90. člena ZJN-3). Razveljavitev odločitve o oddaji naročila nima učinkov le na njene posamezne dele, npr. na ugotovitev dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika, temveč se učinki razveljavitve nanašajo tudi na druge naročnikove ugotovitve in ravnanja glede drugih ponudb, kar vključuje tudi postopek ocenjevanja ponudb.

V primeru razveljavitve odločitve o oddaji javnega naročila se postopek javnega naročila vrne v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb, v ponovljeni fazi pa mora naročnik odpraviti morebitne kršitve, ki so bile ugotovljene ob sprejemu predhodne odločitve, ter hkrati ponovno pregledati in oceniti prejete ponudbe. Naročnik v ponovljenem postopku ni vezan na prejšnji postopek ocenjevanja in pregledovanja ponudb oz. na predhodno ocenjevanje, temveč lahko ponovno pregleda ponudbeno dokumentacijo posameznih ponudnikov in pri tem ugotovi drugačno dejansko stanje, na podlagi katerega lahko sprejme tudi drugačno odločitev tako glede izpolnjevanja posameznih zahtev in priznanja sposobnosti kot tudi glede ocenjevanja posameznih ponudb. Razveljavljena odločitev o oddaji naročila v tem smislu ne učinkuje in naročnika ne zavezuje. Glede na navedeno je zato treba ugotoviti, da naročnik ni kršil določil ZJN-3 oz. ZPVPJN, ko je v ponovljenem postopku pregledovanja in ocenjevanja ponudb ponovno pregledal ponudbeno dokumentacijo preostalih dveh dopustnih ponudb in je na podlagi ponovnega pregleda prišel do drugačnih ugotovitev, zaradi katerih jima je (tudi) pri merilih M2 in M3 dodelil drugačno število točk.

Od vprašanja, ali je naročnik vezan na predhodno (razveljavljeno) odločitev o oddaji naročila v smislu ocenjevanja oz. dodeljevanja točk pri posameznih merilih, pa je treba razlikovati vprašanje, ali je naročnik v ponovljenem postopku pregledovanja in ocenjevanja ponudb merila uporabil na

način, kot so bila določena v dokumentaciji v zvezi s postopkom oddaje javnega naročila – ali je torej v ponudbah pravilno ugotovil dejansko stanje, ki je relevantno za dodelitev točk, in ali je posledično ponudbam dodelil ustrezno število točk. Za presojo slednjega vprašanja v tem revizijskem postopku pa vlagatelj v zahtevku za revizijo ni navedel nobene trditvene podlage. Vlagatelj namreč zahtevek za revizijo v tem delu temelji izključno na zatrjevanju vezanosti naročnika na predhodno ocenjevanje pri merilih M2 in M3, čemur, kot je bilo že pojasnjeno, ni mogoče slediti. Ne navede pa nobenega dejstva in ne predloži nobenega dokaza, na podlagi katerega bi bilo mogoče presojati, ali je naročnik pravilno ugotovil vsebino predloženih referenčnih poslov in certifikatov ter ali je posledično posamezni ponudbi dodelil pravilno število točk v skladu s pravili, ki so bila določena v dokumentaciji v zvezi s postopkom oddaje javnega naročila.

Kot je Državna revizijska komisija zapisala že v več svojih odločitvah, je vlagatelj tisti, ki mora skladno z razpravnim načelom, določenim v 7. in 212. členu Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 in spremembe), v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN, zatrjevati dejstva, iz katerih izvirajo domnevne kršitve naročnika, predložiti pa mora tudi dokaze, na podlagi katerih je taka dejstva mogoče ugotoviti (prim. tudi drugi odstavek 15. člena ZPVPJN). Zahtevek za revizijo je namenjen zatrjevanju kršitev, ki naj bi jih v postopku oddaje javnega naročila storil naročnik, v ta namen pa ZPVPJN od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju (pravno relevantnih) dejstev in predlaganju (pravno relevantnih) dokazov. Skladno s pravilom o povezanosti trditvenega in dokaznega bremena morajo biti trditve jasne, določne (konkretizirane) in dokazane, tista stranka, ki določeno dejstvo zatrjuje, pa mora to dejstvo tudi dokazati. Gre za tako imenovano pravilo o povezanosti trditvenega in dokaznega bremena, v zvezi s katerim posledice nedokazanosti nekega dejstva prizadenejo tisto stranko, ki mora dejstvo, glede na normo materialnega prava, zatrjevati in dokazati. Ker vlagatelj v zahtevku za revizijo ni navedel nobenega dejstva in ni predložil nobenega dokaza, na podlagi katerega bi bilo mogoče presojati pravilnost dodeljevanja točk pri ocenjevanju ponudb po merilih M2 in M3, Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj ni uspel izkazati naročnikove kršitve ZJN-3 oz. pravil razpisne dokumentacije v zvezi z ocenjevanjem ponudb.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo navaja tudi, da je naročnik kršil 35. člen ZJN-3 s tem, ko je v odločitvi o oddaji naročila razkril nazive referenčnih poslov in referenčnih naročnikov, ki bi morali po vlagateljevem mnenju biti varovani kot poslovne skrivnosti, zaradi česar vlagatelj predlaga ugotovitev kršitve, ki naj je sicer v tem postopku pravnega varstva ne bi bilo mogoče več odpraviti. Ne da bi se Državna revizijska komisija opredeljevala do vprašanja, ali opisano ravnanje naročnika sploh lahko predstavlja kršitev, ki bi bistveno vplivala na oddajo javnega naročila, ter posledično ali so revizijske navedbe v tem delu z vidika 16.a člena ZPVPJN sploh lahko predmet presoje, in ne da bi se Državna revizijska komisija opredeljevala do vprašanja, ali lahko vlagatelju zaradi opisanega ravnanja naročnika sploh nastane relevantna škoda v smislu prve alineje prvega odstavka 14. člena ZPVPJN, je treba pojasniti, da mora naročnik v skladu s tretjo alinejo tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 v odločitvi o oddaji naročila utemeljiti značilnosti in prednosti izbrane ponudbe. To še zlasti pomeni, da mora naročnik v primeru merila ekonomsko najugodnejše ponudbe obrazložiti, kako in zakaj je točkoval posamezne ponudbe po posameznih merilih. Naročnik se sicer lahko odloči, da nekaterih informacij o oddaji naročila ne objavi, če bi njihovo razkritje (med drugim) škodilo upravičenim poslovnim interesom posameznega zasebnega gospodarskega subjekta (četrti odstavek 90. člena ZJN-3), hkrati pa je v skladu s prvim odstavkom 35. člena ZJN-3 tudi dolžan varovati informacije, ki mu jih gospodarski subjekt predloži in označi kot poslovno skrivnost, kot to določa zakon, ki ureja gospodarske družbe. Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/2006 in spremembe) v 39. členu določa, da se za poslovno skrivnost štejejo informacije, ki izpolnjujejo zahteve za poslovno skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja poslovne skrivnosti. Zakon o poslovni skrivnosti (Uradni list RS, št. 22/2019; v nadaljevanju: ZPosS) v prvem odstavku 2. člena določa, da poslovna skrivnost zajema nerazkrito strokovno znanje, izkušnje in poslovne informacije, ki izpolnjuje naslednje zahteve: je

skrivnost, ki ni splošno znana ali lahko dosegljiva osebam v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij; ima tržno vrednost; imetnik poslovne skrivnosti je v danih okoliščinah razumno ukrepal, da jo ohrani kot skrivnost. Domneva se, da je zahteva iz navedene tretje alineje prvega odstavka 2. člena ZPosS izpolnjena, če je imetnik poslovne skrivnosti informacijo določil kot poslovno skrivnost v pisni obliki in o tem seznanil vse osebe, ki prihajajo v stik ali se seznani s to informacijo, zlasti družbenike, delavce, člane organov družbe in druge osebe, kar izhaja iz drugega odstavka 2. člena ZPosS. Skladno s tretjim odstavkom istega člena pa se za poslovno skrivnost ne morejo določiti informacije, ki so po zakonu javne, ali informacije o kršitvi zakona ali dobrih poslovnih običajev. Navedeno pomeni, da je naročnik dolžan varovati tiste informacije, ki izpolnjujejo vsebinske kriterije in so ustrezno označene kot poslovna skrivnost.

Iz vpogleda v ponudbo vlagatelja je razvidno, da ni predložil sklepa o določitvi poslovne skrivnosti niti ni označil referenc oz. referenčnih potrdil kot zaupnih. Tudi sicer je razvidno, da je vlagatelj v ponudbi predložil referenčna posla, v katerih sta referenčna naročnika osebi, ki imata status naročnika v skladu z 9. členom ZJN-3, kar pomeni, da gre za posla, sklenjena na podlagi izvedenih postopkov javnega naročanja, v katerih mora biti zagotovljena transparentnost. Glede na navedeno zato ni mogoče ugotoviti, da je naročnik s tem, ko je v odločitvi o oddaji naročila navedel imeni referenčnih naročnikov in opisa referenčnih poslov, kršil določila ZJN-3.

Glede na vse navedeno Državna revizijska komisija zaključuje, da vlagatelj v obravnavanem primeru ni uspel dokazati naročnikovih kršitev ZJN-3 pri sprejemu odločitve o oddaji naročila. Zato je Državna revizijska komisija, na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevek za revizijo zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj uveljavlja tudi povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, zato je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, zavrnila vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev upravni spor ni dovoljen.

Predsednik senata:
Andraž Žvan, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj,
- izbrani ponudnik,
- naročnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.